

፪ ሰንበት ዘክረምት “ዘደመና”

፳ፋምለ 2004 ዓ.ም.(7/15/2012)

መዝሙር፡ ይሰጠዎ ወይሰምዎ. ።

ንባባት፡ 2ቆሮ 12፡7-10፥ 1ጴጥ 3፡8-15፥ ግ.ሐ. 14፡8-19፥ ማር፡ 6፡1-6

ምስጢክ፡ አርወዮ ለትለሚሃ ወአስምሮ ለማዕረራ፥ ወበነጠብጣብክ ትበቀላል ተፈሢሳ። “ንግሕታታ ተስትዮ፥ ንድንኩላታ ትምድምዶ፥ ብዝናም ተለምልማ ንብቅላ ትባርኽ” መዝ. 65፡10።

መዝሙር፡ ደመናታት ቃሉ ይሰምዑ ብትእዛዙ ዝናም የውርዱ፥ ንሱ ንዕረፍቲ ሰንበት ሠርዓልና ነቲ ዝናም ዝሀበና ሰላም ዝጽገወና ነመስግኖ ንዝምረሉ አምላኽ ነቲ ዝልምኖ ጽን ኢሉ ይሰምዎ እዩ። ጎይታ ሰንበትን አምላኽ ምሕረትን አብ ዓዓመቱ ክረምቲ ይኸፍት ደመናታት ከአ ቃሉ ይሰምዑ እዮም።

ኩሉ ካብ አምላኽ እዩ ዝውሃበና፥ ምሉእ እምነት ገርና ክንልምኖ ከሎና ይሀበና። አብ ጊዜ ክራማት ፍሉይ ምህልላ ንገብር። አምላኽ ንኣና ዝኸውን ክሀበና ብፍላይ ዝናሙ ክሀበና፥ ዝዘራእናዮ ከምቲ ዝድለ ክፈርየልና፥ ብኹሉ ክባርኽና ንልምኖ። አብ ገጠራት ብፍላይ እንተ ረአናዮ ምሉእ እምነት አብ አምላኽ እንገብረሉ እዋን እዩ እንተበልና ዝተጋነነ አይኮነን። ሎሚ እውን ብምሉእ እምነት ክንልምኖ ክንቀርቦ ክንሰምዎ እሞ ተቐባልቲ ቃሉ ክንከውን አብ ኩሉ ሕይወትና ክንሰምዎ ክንቅበሎ ንሕተት አሎና።

ንኢየሱስ ተቐባልካ ምኽአል፡

ወንጌል ማርቆስ ንሎሚ ዝተነበ ፍሉይ ነገር የዘንትወልና። ኢየሱስ አብታ ዝዓበየላ ዓዲ ናዝራት እትብሃል ምስ አርድእቱ ከይዱ። አብ ዓዲ ምስ አተወ ከም ኩሉ ጽኑዕ አማንይ አይሁዳዊ ብመዓልቲ ሰንበት አብ ቤተ መቐደስ ሰቢኹ። እቶም ዝሰምዕዎ ተገሪሞም። ቡቲ ዘርአዮ ዓሚቕ ልቦናን ስብከትን ከምኡ ብዛዕባ እቲ ዝገበሮ ተአምራታት ዝሰምዕዎ አዝዮም ተደኒቆም።

ወዲ ዓዶም ዝለዝኹንን መን ምዃኑ ብዝያዳ ስለ ዝፈልጥዎ ዝነበሩ አዝዮም ተደኒቆም። ንሱ ወዲ ዮሴፍ ወዲ ጸራባይ ወዲ ማርያም እንድዮ አሕዋቱ አብ መንጎና ዘለዉ ዘይኮነን እዚ እቲ እንፈልጦ ዘይኮነንን እናበሉ አዝዮም ተገሪሞም። አብ ሓደ ከባቢ ምስኣም ዓብዩ። ከም ዝፈልጥዎ ስለ ዝሓሰቡ ክቐበልዎ ጸጊምዎም። ንሶም ነቲ ብግዙፍ ዝርአይዎ ወዲ ዓዶም ጥራሕ እዮም ዝርእዩ ዘለዉ ነቲ ዝብሎን መን ምዃኑን ክፈልጡ አይክኣሉን። አፍልጥኦም ብዛዕብኡ እቲ ንእሽቶይ እንከሎ ምስኣም ዝነበረ ጥራሕ እዮም ዘኪሮም። ነዚ ሕጂ ዝገብሮ ዘሎ ክርእዩ አይክኣሉን።

ብዙሓት ሰባት አብ ሕብረተ ሰብ ተመሳሳይ ነገራት ብዛዕባ አፍልጦ ኢየሱስ የርእዩ። ነቲ ዘልኦም አፍልጦ ዝለዓለ ገሮም ስለ ዝሓሰቡ ካልእ ብዛዕባ ኢየሱስ ክፈልጡ ዘድልዮም ገሮም ይሓስቡ። እንተኾነ ንሶም ዝነጽግዎ ዘለዉ እቲ ሓቀኛ ኢየሱስ ወንጌል ብዛዕብኡ ዝነገረና ዘይኮነስ ነቲ ግጉይ ሓሳባት አብ ውሽጢም ዝርከብ አብ

ርድኢቶም ጥራሕ ዝተመስረተ ኣፍልጦ ኢየሱስ እዩም ዝንቕበሉ ዘለዉ። ኣምላኽነት ኢየሱስ ክርእዩ ኣይከኣሉን። ኢየሱስ ንኣኡም ማንም ሰብ እዩ።

ንኣደ ነገር ኩሉ ጊዜ ንርእዮ እንተኾና ናቱ ጥቕምን ጽቡቕን ክነለሊ የጸግመና እዩ። እቶም ደቂ ናዝሬት ንኢየሱስን ንሱብኩቱን ክቕበሉ ኣጸጊምዎም ምኽንያቱ በቲ ዝፈልጥዎ ዓዎሮም ካብኡ ንላዕሊ ክርእዩ ኣይከኣሉን። ብኻልእ ኣዘራርባ ንኣደ ነገር ኩሉ ጊዜ ንፈልጦ እንተኾና ክነጽጎ ወይ ጥቕሙ ከየስተውዓልና ክኣልፈና ቀሊል እዩ። “ኩሉ ጊዜ እትራያ ወርኅስ ኣይድምቕትን” ይብሃል። ዘይምግዳስ ዘይምስማዕ ኩሉ ብቐለል የጥቅዓና። እንተኾነ ጊዜ ሂብና እንተ ኣሰብና ነቲ ኩሉ ጊዜ እንረኽቦ ጥቕምን ሰናይ ነገር ክነስተማቕር ንክእል።

ካብ ደቂ ናዝሬት ዝተፈለና ኣይኮናን። ብዙሕ ጊዜ ከምቲ ንኣኡቶም ዝገጠሞም ክገጥመና ይኸእል እዩ። እግዚአብሔር ደጋጊሙ ይዛረበና እዩ። በቶም እንፈልጦም ሰባት ገሩ፣ በቲ ኣብ ሕይወትና ዝገጥመና ገሩ፣ በቲ ኣብ ግላዊ ሕይወትን ዝገጥመና፣ ኩነታትና ገሩ ይዛረበና። ደጋጊምና ነቲ ድምጺ ነቲ መልእኽቲ ኣይንሰምዖን ኢና ምኽንያቱ በቲ ኩሉ ጊዜ እንርእዮን ጽቡቕ ገርና እንፈልጦን ገሩ ስለ ዝዛረበና፣ ወይ ገለ እዋን ብዘይንፈትዎ ገሩ ወይ ብኣደ ጭሪሽና ዘይንፈልጦ ንና ገሩ ስለ ዝዛረበና ኣይነለልዮን ኢና።

ዓዊሮም ከለልይዎ ክቕበልዎ ስለ ዘይደለዩ ኢየሱስ ኣብ ናዝሬት ካብቲ ዝገብሮ ዝነበረ ተኣምራት ሓንቲ ኣይገበረን። ክንደይ ጊዜ ኾን ንኣና እውን ንኣምላኽ ኣብ ሕይወትና ከይኣቱ ከልኪልናዮ ንኸውን ወይ ናይ ኣምላኽ ፍቕሪ ናይ ምሕረት ጸጋ ኣብ ሕይወትና ከይወርድ ከልኪልና ንኸውን። ንኣምላኽ ኣብ ፍሉይ ኩነታትን ብፍሉይት ሰባት ገሩ ክዛረበና እንከሎ ልብና ንዓጽወሉ። እንተኾነ ኣምላኽ በዚ ሰብ ወይ በዚ ኩነታት እዩ ዝዛረበና።

ኢየሱስ ኣብ ልዕሊ ደቂ ዓዱ ዘሕዝን ፍርዲ ይዛረብ። “ነቢይ ኣብ ዓዱ ጥራሕ እዩ ዝጽላእ ኣብ መንጎ ቤተሰብ ኣብ ቤቱን ጥራሕ እዩ ዝገጸግ” እናበለ ተዛረቡ። ኣብ ካልእ ቦታታት ብዙሓት ንኢየሱስ ብልቢ ብዓቢ ክብርን ፍቕርን ኣብ ጎኑ እናቐረብዎን ንዝብሎ ቃላት ክሰምዑ እናተደፋፍኡ እንከለዉ እናተቐበልዎ እንከለዉ ደቂ ዓዱን ኣዝማዱን ግን ዋጋ ኣይሃብዎን።

ኢየሱስ ብዝተፈላለዩ መገዲ ክመጽኣና እንከሎ ክንቕበሎ ክንሰምዖ ከምዝግብኣና ዘዘኻኸር ብዙሕ መልእኽትታት ካብ ኣምላኽ ኣብ ሕይወትና ይገጥመና እዩ። ዘንጊዕና ከሎና ኢየሱስ ብጥቓና ከይኣልፍ ሎሚ ልብና ንሃቦ እሞ ኣብ ልብይ ኣብ ኩሉ ሕይወተይ እቶ ኢልና ነፍቕደሉ። ጽጉም ሓውናን ሓፍትናን መልክዕ ኢየሱስ ለቢሶም ክመጽና ከለው ክንቕበሎም ክንሰምዖም ከሎና ኣብ ሕይወትና ንኢየሱስ ተቐቢልናዮ ኣሎና ማለት እዩ። ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ንኢየሱስ ከይንቕበልን ከይንሰምዕን ዝፈታተኑና ነገራት ብዙሓት ምዃናም ክንዝንግዕ የብልናን። ንኢየሱስ ኣብ ገዛና ኣብ ሕብረተ ሰብና ክንሕድር ክንከፍሎ ዝግብኣና ብዙሕ እዩ። ንወንጌል ክንምስክር ዕጫና መስቀል ስቓይ ሞት እዩ። መምህርና ክርስቶስ ነዚ እዩ ኣውራሳና። እምብኣር።

ናይ ክርስቶስ ልኡኽ (ነቢ.) ዕጫ ዘሓጉስ ኣይኮነን፡

ኩሎም ኣብ ቦታ ነብያት፣ ኣብ ቦታ ሓዋርያት ዝዓዩ ክፈልጥዎን ክሰናደዉሉን ዘለዎም ጉዳይ እዩ። ነቢ ወይ ሓዋርያ ዝብሃል ብኣምላኽ ንመልእኽቱ ከብጽሕ ዝተኣርዩ እዩ። ንህዝቢ ቃል ኣምላኽ ክቕበሉ፣ ሕይወቶም ክቕይሩ ዝነግሮም ኣብ ሓቕን ፍቕርን

ሕይወቱም ክምስርቱ ዝነገር እዩ። ንኣምላኽ ብቃሉ ኣብ መንጎ ህዝቢ ከምዝነበር ዝገብር እዩ።

ኣብ ዝሓለፈ ታሪኽ ኣብ ዘመን ብሉይ ኪዳን ይኹን ኣብ እዋን ክርስትና ካብ መጀመርያ ክሳብ መጨረሻታ እንተ ረኤና ኩሎም መልእኽቲ ኣምላኽ ዘብጽሑ ብተቐውሞን ምንጻግን ከምኡ ብምጽላእን ኣብ ገለ እዋን ብቅትለት እዮም ሓሊፎም። ኣብ ሕዝቅኤል ነብይ ኣብ 2፡2-5 እንተ ኣንበብና ንህዝቢ መልእኽቲ ኣምላኽ ክነግረ ከም ዝተሓርየ ኣምላኽ ኣብ ጉዕዞ ምብጻሕ መልእኽቲ ድሓን ዝኾነ ጉዕዞ ከምዘይጉግዝ ኣይነገሮን። “ኣብ እስራኤላውያን ኣብቶም ዓለውትን ገጸም ካባይ ዝኸወሉ፣ ኣብቶም ደረቕኛታትን ንኣይ ዘዮኹብናን ሕዝቢ እሰደካ ኣሎኹ. . . ነቲ ኹሉ ኣነ ዝብለካ ኩሉ ንገሮም፣ ንሳቶም ዓላዊት ቤት እዮም እሞ ሰሚዖም ኣይሰሚዖም ኣብ ማእከሎም ነብይ ኸም ዝነበረ ምእንቲ ኺፈልጡ ተዛረቦም” ዝብል ነንብብ።

ዘገርም እም እዩ እዚ መልእኽቲ ንሓቂ፣ ንፍቕሪን፣ ነጻነትን ሰላምን እናጸውዔ እንከሎ ብኣንጻሩ ቅርሕንቲ ጽልኢ ዓመጽ ከልዕል እንከሎ። እዚ ኣብ ኩሉ እዋን ዝርኤ ሓቂ እዩ። ኣብ ብዙሕ ክፍሊ ዓለምና ቃላት ሓቂ፣ ፍትሒ፣ ነጻነት ሰላም ዝብላ ክተስምዕ ከሎኻ ኣብ ሓደጋ ንርእስኻ ምውጻቕ ኮይኑ ይርኤ ኣሎ። ዘገርም ነገር እንተሎ ዳርጋ ዝኾነ ሰብ ዘዘን ቃላት ክሰምዕ ይኸብደ። ብዙሓት ክርርስትያንን ንሓቂ ደው ዝብሉ ሰባት በዘን ቃላት ተዛረቦም ሕይወቶም ከሕልፉ ተገዲዶም። ንኣብነት ማርቲን ሉተር ኪንግ ዝተባህለ ጸሊም ኣመሪካዊ ኣብ ጊዜ ግልያነት ኣብ መንጎ ደቂ ሰብ ዓለቶም ብዘደገድስ ማዕርነት ክግበር ኣልኦ ኢሉ ስለ ዝተንሰኤ ተቐቲሉ። ማህተማ ጋንዲ ሂንዱ እንከሎ ዓርኪ ኣሰላም ስለ ዝኾነ ተቐቲሉ። ኣቡነ ኦስካር ሮሜሮ ዝተባህሉ ንምዝመዛ ድኻታት ስለ ዝኾኑ ብዓመጽ ተቐቲሎም እዚኦምን ካልኦትን ምእንቲ ፍትሒ ነጻነት መሰል ሰላም ሰባት ሓሊፎም።

ኩልና ነብያት ክንከውን ዝተጸዋዕና ኢና።

ኣብ ሕይወትና ኩልና ክንዝክር ዝግብኣና ጉዳይ እዩ። ነፍስወከፍና ብምኽንያት ጥምቀትና ነብያት ክንከውን ዝተሓረና ኢና። ንመልእኽቲ ወንጌል ክንዝርግሕን ክንሰብኽን፣ ኣብ ሓዳርና፣ ኣብ ስራሕና፣ ኣብ ኩሉ ሰብኽቲ ክንከውን ጽዑዓት ኢና። ኩነታት ብዘደገድስ ኩሉ ጊዜ ንእምነትና ክንከላኸል ስንድዋት ክንከውን ግቡእና እዩ። ፍቕሪ፣ ፍትሒ፣ ነጻነት፣ መሰላት ሰባት ክንሕሉ ግድን እዩ። ኣብ ሕይወትና ኣብ ዋጋ ዕዳጋ ከነእትዎ ዘይንኸእል ነገራት ኣሎ። ኣብ ገለ እዋን ሱቕ ክንብል ዘይንኸእለሉ እዋናት ይገጥም እዩ። ኣብ ገለ እዋን ብፍርሒ ወይ ከኣ ነዚ ክገብር ብቐዕ ኣይኮንኩን እናበልና እነቕርቦ ምኽኒት ኣሎ። እንተኾነ ቃል ቅዱስ ጳውሎስ መልሲ ክህበና ይኸእል እዩ። ንሱ ኣብ ሕይወቱ ነቲ ክገብር ዝግብኦ ዝግግቶ ነገር ስለ ዝረኣየ ንስብከተ ወንጌል ክሓድጎ ፈተና መጸእዎ። ኣምላኽ ነዚ ነገር ባዕሉ ሓላፍነት ክወስደሉ ጸልዩን ለሚኑን። ንጸሎቱ ዝተዋህቦ መልሲ ዘገርም እዩ። ናይ ኣምላኽ ጸጋ ብዝያዳ ኣብኡ ዘንጸባርቕ ኣብቲ ድኹም ዝኾነሉ እዋን እዩ። ምኽንያቱ እቲ ዝበሎን ዝገበሮን ኣብ ናይ ርእሱ ብልሓትን ክእለትን ከምዘይምስረት ዘርኢ እዩ። ስለዚ ካብ ሕጂ ንድሓር ኩሉ ድኽመታቱ ይቕበል እሞ ሽዑ ናይ ክርስቶስ ሓይልን ብርሃንን ኣብኡ ብዝያዳ ተኾሊዑ ይርኤ። “ኃይለይ ኣብ ድኻም እዩ ዚግለጽ እሞ ጸጋይ ይኣኸለካ” በለኒ። ስለዚ ኃይሊ ክርስቶስ ኣብ ልዕሊይ ምእንቲ ኺኃድር ብብዙኅ ታሕንጎ ብድኻመይ ክምካሕ እዩ። እምብእርከ ምስ ዝደክም ሽዑ እየ ዝብርትዕ እሞ ምእንቲ ክርስቶስ ኢሊ ብድኻም፣ ብጸርፊ፣ ብኃሳር፣ ብስደት ብጸበባ እሕጎስ ኣሎኹ” (1ቆር 2፡9-10) ይብል። እዚ እዩ ናይ ሓቀኛ ነቢ ድምጺ። ንሱ ተሰባሪ ኣቕሓ ብመሬት ዝተሰርሐ እዩ።

እምብአር ብድኸመታትና ተስፋ አይንቅረጽ፣ አብ ኩሉ መንፈሳዊ ስነ አእምሮዊ ማሕበራዊን አካላውን ሕይወትና ተስፋ ከይቆረጽና ከንጉግዝ አሎና። አምላኽ ልኡኻቱ መሳርሕቱ ከንከውን ይደሊ። ንሱ አብ ጎንና ኮይኑ ንኹሉ እቲ ዘድልዩና ክህበና ፍቓደኛ እዩ። ቤተ ክርስቲያንን ትምህርትታታን ብኹሉ ሕብረተ ሰብ ብክፉት ልቢ ተቐባልነት ምስ ረኸበ ሸዑ ናይ እቲ እነምህሮ ሓቅነት ክንርኢ ኢና።

በዚ መአዳ ቀዱስ ቀረባን አብ መንጎና ክሓድር ዝደሊ ዘሎ ክርስቶስ ሎሚ እውን ብሓዲስ መንፈስ ንቀበሎ ቃሉ ንስማዕ አብ ወንጌሉ አሚና አብ ሕይወትና ንንበዮ። ማርያም ነዚ እታ ቀዳመይቲ አብነትና እያ ንሳ ንአምላኽ ከምዝበልካዮ ይኸን ኢላ ንቃል አምላኽ ወላ እኳ ክትርድኦ አይትኸኣል ተቐቢላቶ ንሕና እውን ንምስጢር ወንጌል ብእምነት ክንቅበል ከሎና አምላኽ ምሳና አሎ ስለዚ ኦ ማርያም አብነትኪ ክንክተል ሓግዝና ንወድኹ ለምንልና ንበላ።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ